

εὐὸς ἡ Χρυσὴ καὶ
 δοῦλος καὶ ἄβυσσος,
 Κ. Οὐνοῦ καὶ

Τῇ πανηγυρτικῇ Μητροπολεὶ ἀπὸ
Κιρκίας καὶ κατὰ κατὰ Διονυσίου,
Πατρὸς τοῦ ἱεροῦ Συνόδου τοῦ Βασι-
λεως τῆς Ελλάδος. - Σὺς Αὐτῶν

Τῷ σοφί Μιχαήλ τῷ Σχινᾷ
Κ. Οἰκονόμος χαίρειν.

11. Σὺ μὲν οὖν Ἀθήναιοι κατὸν ἀπολαύειν πάντῳ μὴ χεῖραν
οἰκῶν, παρρηγορεύατον δὲ δάξουσιν παροικῶν· ἀγροὶ τε
ἐπέρχῃ, καὶ περιπέτου ἐνασμενίβῃ, καὶ τὸν Ἰλίων δάξασιν
ἄντι ἀναισθημένον ἐξ ὑμῶν καδορᾶς, καὶ πάντοισι
τῷ φόβῳ ἀγαθοῖ ἐκασταῖσι· ἡμεῖς δ' ἴσως ἔτι πύρρον
οἰκούντας ἀχαιοὶ, καὶ θρηνημάτων δίκην ἐσπερας σκηνομή-
του, καὶ τυφλὸν ἔχοντας οὐδέν· ἴσθι γέ μιν τοῦ παυλοῦ
διαμαρτάνων· ἔξῃ γὰρ ἡμῖν τοῦ Ἀχιλλέου πέπλον, κέντημα
δὲ τοῦ χρυσοῦ φέροντος μέγα (ἀφ' οὗ ἔθδον ὑπερίστατο καὶ
Ἀχιλλεύς) μέγαν εἰς ἔδον· ὁ περὶ σοῦ περὰ πάντων τοῖς ἀγαθοῖς
ἐνέσθδα γυνώσκων λόγος· οὗ ὁ μὲν σοι ταῦτα, ὁ δ' ἐκείνῳ
τὴν φρεσὶν διζυρόμενοι, οἱ δὲ καὶ συμπάσης ἀρετῆς σπ-
υχόντες ἐφραίνουσιν ἡμεῖς ἐφ' ἡμεῖς σε καὶ Ἰδία καὶ
δημοσίᾳ· καὶ τάχιστα κηρυσσάμενοι, οἷαν ἄρα κορυμβοῦν
ἀρχὴν, οἱ μὲν δὲ Σκυρίαν (ἡμῶν) τῷ τῆς παροικίας, ἢ ἀφ' ἧς
ἀν' ἡμεῖς πομπή· καὶ κατὰ τοῦ ἔχοντος ἐξ πλοῦ-
κῶς· ἔγω δὲ ταῦτ' ἀκούων· "εὐπορᾶς κούρῃ γενέσθαι"
καὶ παύω τὸ τῶν πατέρων (ἔξῃ γὰρ μοι διὰ τὸ

[illegible]